

ಎವೇಕ ಶಾಸಭಾಗರ ‘ಜಾಮೀನು ಸಾಹೇಬು’ ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ಸಮಕಾಲೀನ ತಲ್ಲಣಗಳು.

ಮಹೇಶ್ ಬಿ. ಡಿ.

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ
ಭಾರತೀ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಹಾಗೂ
ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ
ಭಾರತೀನಗರ.

Article Link: <https://aksharasurya.com/2023/08/mahesh-b-d/>

ABSTRACT:

ಎವೇಕ ಶಾಸಭಾಗರ ಜಾಮೀನು ಸಾಹೇಬ ಕಥೆಯು ಅವರ ಮಲಿ ಸವಾರಿ ಕಥಾಸಂಕಲನದ ಪ್ರಮುಖ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ನಿರುಮೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತಾಗುವಾಗೆ ಬರಹದ ರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ ಕಥೆ. ಬಡವರು, ಮಧ್ಯಮ ವರಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆದರೂ ಓದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸಮನಾದ ಕೆಲಸ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದ, ತಾನು ಓದಿದ ಓದಿಗೂ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲದ ಉದ್ದೋಷದ ಬೆಂಬುಹತ್ತಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಪರಿತೆಷ್ಟುತ್ತಾ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಯಾವುದೋ ಉದ್ದೋಷದ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಕಾಲೀನ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಬದುಕಿನ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ನಾಗತಿಹಳ್ಳಿಯವರ ‘ಅಮೇರಿಕಾ ಅಮೇರಿಕಾ’ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಉದ್ದೋಷ ದೊರೆಯದೆ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ತೆರೆಳುವುದು ಪ್ರತಿಭಾ ಪಲಾಯನವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಸುಧಾಕರ ಅವರ ಉಸುಕು ಕಥೆಯ ರಾಮೇಗೌಡನ ವ್ಯಾಸಂಗದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಸುಧಾಕರ ಅವರ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ರೀತಿ ಮನಮಿಡಿಯಿವಂತಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಕಂದಾಚಾರದ, ಮೌಳ್ಯತೆಗಳ ಏರುಧ್ವ ಹೋರಾಡಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಪರ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮೂಡಿಸಿದ ರಾಮೇಗೌಡನ ಸಾವಿಗ ಅದೇ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರೇ ಕಾರಣವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಬದುಕನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಹೋರಣ ಇಂದಿನ ಯುವ ಪೀಠಿಗೆಗೆ ಆತಂಕವನ್ನು ಮಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಬೆಸರಗರಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣ ಅವರ ‘ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಮೂರು ಮಂಗಗಳು’ ಕಥೆಯ ಮಂಜನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೂ ಜಾಮೀನು ಸಾಹೇಬ ಕಥೆಯ ಕಥಾನಾಯಕನಾದ ದಯಾನಂದನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ಸಾಮ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಜಾಮೀನು ದಂಧ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ, ಧ್ಯಾಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಜಾಮೀನು ದಂಧ ಯೋಜನೆ ದಯಾನಂದ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮಂಜ ಓದಿಗೆ ತಕ್ಕನಾದ

ಸರಿಯಾದ ನೋಕರಿ ದೊರೆಯದ ಕೋತಿ ಆಡಿಸುವ ಕಸುಬನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಅದನ್ನು ಹಿಂಸೆಯಿಂಬ ನೇಪವೆಂದ್ರಿ ಮೋಲೀಸಿನವರು ಬಂಧಿಸುವ ರೀತಿ ಓದಿದ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಹೀನಾಯ ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಜೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಜಾಮೀನು ಸಾಹೇಬ ಕಥೆಯು ವಿದ್ಯಾವಂತರ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಮನಮಿಡಿಯುವ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ.

KEYWORDS: ಜಾಮೀನು, ದೃಷ್ಟಿಕ ಕ್ಷಮತೆ, ಮಧ್ಯಾರ್ಥಿ, ಸ್ತ್ರೀ ಶೋಷಣೆ, ಮೀಸಲಾತಿ, ನಿರುದ್ಯೋಗ.

ಕನ್ನಡ ನವ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಎರಡನೇ ಹೀಳಿಗೆಯ ಕೊನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಕಥೆಗಾರರ ಪ್ರೇಕ್ಷಿ ‘ವಿವೇಕ ಶಾನಭಾಗ’ರು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಕಥೆಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಜಾಗತೀಕರಣದ ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಾದ ತಲ್ಲಿಗಳ ಜಿತ್ತುವನ್ನು ಇವರು ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಡವರ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ, ಕೆಳ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ಜ್ಞಲಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರ ‘ಮಲಿಸವಾರಿ’ ಕಥಾ ಸಂಕಲನದ ‘ಜಾಮೀನು ಸಾಹೇಬ’ ನನ್ನನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಕಾಡಿದ ಕಥೆ. ಈ ಕಥೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮನಮಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಡವರು, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು, ಕೆಳಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೇ ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಜಾತಿ, ಹಣ, ಸ್ವಜನ ಪಕ್ಷಪಾತ, ಮೀಸಲಾತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅರ್ಹ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೋಕರಿ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನೋಕರಿ ಪಡೆದ ಅನರ್ಹರು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಿದೇಗೆ ತಕ್ಷಣಾದ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯದೇ, ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸಾಕಲಾಗದೇ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್ವ ಮಾಡಿಕೊಂಡ, ಮನೆಬಿಟ್ಟಿ ಹೋದ ಮದುವೆಯಾಗದೆ ಉಳಿದ ಯುವಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಾಕಷಿದೆ.

ನಾಗಿತಹಳ್ಳಿಯವರ ‘ಅಮೇರಿಕಾ ಅಮೇರಿಕಾ’ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ‘ಜಂಡು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್’ ಮಾಡಿ, ಉದ್ಯೋಗ ದೊರೆಯದೆ ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಅರ್ಹರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವಕಾಶಗಳು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಸಕಾರ ನೋಕರಿ ಅಥವಾ ಖಾಯಂ ನೋಕರಿ ದೊರೆಯದ ಸಾಕಷ್ಟು ಯುವಕರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಬದುಕನ್ನು

ಕಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಬದುಕನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಕ್ಷಮತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೈಹಿಕ ಕ್ಷಮತೆ ಇದ್ದರೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ವ್ಯವಸಾಯ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿದ್ದರೂ, ಸಮಾಜ ಆತನನ್ನು ನೋಡುವ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ, ನೌಕರಿ ದೊರೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದು ಸಹ, ಉರಿಗೆ ಮರಳಿ, ಉರಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸುವ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಯುವಕರನ್ನು ಸಮಾಜ ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಭಿಕ್ಷುಕ, ಪುಢಾರಿ, ಚಿಲ್ಲರೆ ಮನುಷ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸುಧಾಕರ ಅವರ ‘ಉಸುಪು’ ಕಥೆಯ ರಾಮೇಗೌಡನ ವ್ಯಾಸಂಗದ ಜಿತ್ರಣವನ್ನು ಸುಧಾಕರ ಅವರು ಹೀಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. “ಬಿ.ಎ. ಪಾಸು ಮಾಡಿ ಸಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿರಲು ಇಚ್ಛಿಸದೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ವ್ಯಜಪ್ತಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಹಳ್ಳಿಯ ಕಂದಾಬಾರ ಮೌಧ್ಯಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ, ದಮನಕ್ಕೂಳಗಾದವರ ಪರ ನಿಂತು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಹಾಗೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರ ಮೂಡಿಸುತ್ತಾ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮಿಳುಕು ಮಳದಂತೆ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಮಿನುಗುವ ತರುಣ ರಾಮೇಗೌಡ”! ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾರತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ ಜನರ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವನೆಯೇ ಕಾರಣ ರಾಮೇಗೌಡನ ಧನಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಅವನ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ.

‘ಜಾಮೀನು ಸಾಹೇಬು’ ಕಥೆಯ ಕಥಾನಾಯಕ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಈತ ತಕ್ಕುಮಟ್ಟಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ, ಇವನ ಯೌವ್ನನದ ವೇಳೆಗೆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತದೆ. ದಯಾನಂದನ ತಂದೆಯು ಆತನ ತಮ್ಮಂದಿರು ಮಾಡಿದ ಹೋಸದಿಂದ ದಯಾನಂದ ಕಂಗಲಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ದಯಾನಂದನಿಗೆ ‘ಜಾಮೀನು’ ಕೊಡಿಸುವುದೇ ಮೊಣಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಆರೋಹಿಗಳಿಗೆ ಜಾಮೀನು ನೀಡುವುದು ತಪ್ಪೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಆ ಕಾರ್ಯ ಅವನಿಗೆ ತೀರ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ಪ್ರಕರಣವೆಂದರೆ ಸ್ವೇಕಲ್ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಂಥ್ರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೋವ್, ಕಾರು ಹತ್ತಿಸಿ ಅಪಘಾತ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ದಯಾನಂದ ಆಂಥ್ರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜಾಮೀನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕುಮಟದ ಹೋಟೆಲೊಂದರ ಮೇಲೆ ಹೋಲೀಸರು ದಾಳಿ ನಡೆಸಿ

ಹಾಡುಗಿಯರ ಸಮೇತ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡವರಲ್ಲಿ ಕುಮಟಾದ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನೇಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅವನಿಂದ 250 ರೂಪಾಯಿ ಪಡೆದು ಆತನಿಗೆ ಜಾಮೀನು ಕೊಡಿಸದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶುರುವಾಯಿತು ದಯಾನಂದನ ಜಾಮೀನಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವ ದಂದೆ.

ದಯಾನಂದನನಿಗೆ ‘ಜಾಮೀನು’ ದಂದೆ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ, ಧೈಯ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅನಿವಾಯವಾಗಿ ಜಾಮೀನು ದಂಧೆಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬಿ.ಎ ಪಾಸು ಮಾಡಲಾಗದ, ಆತನಿಗೆ ನೋಕರಿ ದೂರೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ದಯಾನಂದನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಿನ್ನಲೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಕರು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. “ದಯಾನಂದ ಮೊದಲನೇ ಸಲ ಜಾಮೀನು ನೀಡಿದ್ದ ತನ್ನ ಅಪ್ಪನಿಗೆ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವರ್ಷ. ಬಿ.ಎ. ಕೊನೆಯ ವರ್ಷದ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಎರಡು ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಪಾಸಾಗದೆ ಹೇಗಾದುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ವಾರಿಗೆಯ ಹಲವರು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಮುಖ್ಯಭಾಗ, ಕೊಲ್ಲಾಮರ, ಮುಂಬಯಿ ಅಂತಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ ನೋಕರಿ ಹಿಡಿದು ರಚಿತ್ಯಲ್ಲಿ ಉಗಿರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ತಾನು ಒಂದು ನೋಕರಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು”.² ತಕ್ಕ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನೋಕರಿ ದೂರೆಯದಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ಅಂಗಡಿಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಅಪ್ಪ ಲಾಭ ದೂರೆಯದಿದ್ದಾಗ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಡಮಾರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ, ಹೆಂಡ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಬಂದ ಲಾಭದ ಹಣದಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ಅನಿವಾಯವಾಗಿ ಜಾಮೀನು ಕೊಡಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ.

ದಯಾನಂದನನಿಗೆ ಆರಂಭದ ಎರಡು ಮೂರು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಭಯವಾದರೂ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಭಯ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೋ, ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ರತಿಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯವ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾಮೀನು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದಯಾನಂದನನಿಗೆ ಆತನ ವಕೀಲರಾದ ನಾಯಕರ ಕಡೆಯಿಂದ ವಿಷಯ ಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಜಾಮೀನಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದಯಾನಂದನ ವಿಷಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ನಿರೂಪಕರು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. “ತಾನು ಜಾಮೀನು ನಿಂತ ಪ್ರತಿ ಕೇಸನ್ನೂ ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟುವರೆಗೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅದು ಎಷ್ಟರವರೆಗೂ ಹೋಯಿತೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಚಟವಾಯಿತು, ಆಟವಾಯಿತು. ಅಂಗ್ಯೇಯ ನೆಲ್ಲಿಯಾಯಿತು. ಅಪರಾಧದ ವಿವರ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಕೋಟಿನ ತೀಮೂರನ ಏನು ಅನ್ನವುದನ್ನು ನಿಶಿರವಾಗಿ ಹೇಳುವಪ್ಪು ಪರಿಣಿತನಾದ. ಕಳ್ಳಿ ಸಾಗಣೆ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜಾಮೀನು ನಿಲ್ಲಬಾರದೆಂಬ

ನಾಯಕರ ಮಾತನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸಿದ.”³ ದಯಾನಂದ ತಾನು ಜಾಮೀನು ನೀಡುವ ಆರೋಪಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅವರು ನಿರಪರಾಧಿಗಳೇ, ಅನಿವಾಯವಾಗಿ ಅವರು ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ ಜಾಮೀನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದು.

‘ಶೀನ’ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪೂರ್ವಪರವನ್ನು ಅರಿಯದೇ ಆತನನ್ನು ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಶೀನನ ಹೆಂಡತಿ ಇವನ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯದೇ ಶೀನನಿಗೆ ಜಾಮೀನು ನೀಡಿರುತ್ತಾನೆ. ‘ಶೀನ’ ‘ಮೀನಾಕ್ಷಿ’ಯ ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ಶೀನ’ನ ವರ್ತನೆ ತಪ್ಪೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾಲ ಮಿಂಚಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಶೀನನ ಸೀ ಶೋಷಣೆಯ ಪರಿಯನ್ನು ನಿರೂಪಕರು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಅವಳು ಕೂತರೆ ತಪ್ಪು ನಿಂತರೆ ತಪ್ಪು ಅಂದ. ಸಾರಿಗೆ ಖಾರ ಸಾಲದೆಂದು ಅವಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಸುರಿಯಲು ಹಿತ್ತಲ ತುಂಬ ಅವಳನ್ನು ಅಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ. ಬರೆ ಬರುವಂತೆ ಹೊಡೆದ. ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಬಂದ, ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಬಂದಾಗ ಅವಾಚ್ಯ ಶಭ್ದಗಳಿಂದ ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದು, ಬಂದು ದಿನ ಕೊಂಡೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು ಬಂದವನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೋಣೆಯೋಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿ ಕೂತಳು”.⁴ ತನ್ನ ಅಮೃತಿನಿಂದ ನಿಜ ತಿಳಿದ ದಯಾನಂದ ಮಮ್ಮುಲ ಮರಗುತ್ತಾನೆ. ‘ದಯಾನಂದನ’ ಪಾತ್ರ ರಚನೆಗೂ, ಬೆಸಗರಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣ ಅವರ ಪ್ರಚಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮತ್ತು ಮೂರು ಮಂಗಳು ಕಥೆಯ ಮಂಜನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ಸಾಮೃತೆಗಳಿವೆ. ‘ಮಂಚ’ ಆತನ ಓದಿಗೆ ತಕ್ಷನಾದ ಸರಿಯಾದ ನೌಕರಿ ದೊರೆಯದೇ ಕೋತಿ ಆಡಿಸುವ ಕಸುಬನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಹೋಲಿಸರು ಆತನನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ‘ಮಂಚ’ ಅನಿವಾಯವಾಗಿ, ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಕೋತಿ ಆಡಿಸುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆತ ಕಳ್ಳತನವನ್ನಾಗಲಿ, ದರ್ಮಾದೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಕಲೆಯನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ದಯಾನಂದ ತನ್ನ ಬಳಿ ಬರುವ ಆರೋಪಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅವರು ಭಾಗಶಃ ಒಳ್ಳಿಯವರು, ಅನಿವಾಯವಾಗಿ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೇ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಜಾಮೀನು ಕೊಡಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ‘ಮೀನಾಕ್ಷಿ’ ಯ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಆತನ ಲೆಕ್ಕಚಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಲೆಕೆಳಗಾಗುತ್ತವೆ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಆತನ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ ವೇಳಿಗೆ ಅನಧ್ರ ನಡೆದು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ದಯಾನಂದನ ಸ್ನೇಹದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿರೂಪಕರು ಹೀಗೆ

ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಮೀನಾಕ್ಷಿ ದಯಾನಂದನ ಮನೆಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾಗ ಇಬ್ಬರೂ ಏಳನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೂ ಒಂದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದರು. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಅವನ ಮನೆಯ ಜಗುಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಂತಾಗಲೇ ಮಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಜೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ”⁵. ತನ್ನ ಜೀವನದ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ, ಹಣಕಾಸ್ತಿ, ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬ ಕೊರಗು ದಯಾನಂದನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ.

‘ಜಾಮೀನು ಸಾಹೇಬ’ ಕಥೆಯೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನಿರುದ್ದೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ದಯಾನಂದ ಬಿ.ಎ., ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಅನುತ್ತೀರ್ಣನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆತನ ಓದಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ನೌಕರಿ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ‘ಜಾಮೀನು’ ಕೊಡಿಸುವುದನ್ನೇ ತನ್ನ ಖಾಯಂ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಕಲಾವಿಭಾಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿ, ಪರದಾಟ, ಗೋಳನ್ನು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಓದಿದವರಿಗೆ ಸಕಾರಿ ನೌಕರಿ ದೊರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಕಲಾ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಓದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ದೊರೆಯದ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾಡುವ ಸಣ್ಣಪಟ್ಟ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಜನ ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರುದ್ದೋಗಿ ಯುವಕರು ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆ, ಹೋಟು, ಭೂಮಾಪನ ಇಲಾಖೆ, ನೀರಾವರಿ ಇಲಾಖೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹಾಯ ಪಡೆದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ನಿರುದ್ದೋಗಿ ಯುವಕರನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ, ಜಿಲ್ಲರೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಕೊನೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ:

1. ಜಲದ ಕಣ್ಣ (2012), ಸುಧಾಕರ, ತನುಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ಮ.ಸಂ. 256
2. ಹುಲಿ ಸವಾರಿ, ವಿವೇಕ ಶಾನಭಾಗ (2012), ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಲೋಡು, ಮ.ಸಂ. 43.
3. ಹುಲಿ ಸವಾರಿ, ವಿವೇಕ ಶಾನಭಾಗ (2012), ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಲೋಡು, ಮ.ಸಂ. 52.
4. ಹುಲಿ ಸವಾರಿ, ವಿವೇಕ ಶಾನಭಾಗ (2012), ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಲೋಡು, ಮ.ಸಂ. 52.
5. ಹುಲಿ ಸವಾರಿ, ವಿವೇಕ ಶಾನಭಾಗ (2012), ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಲೋಡು, ಮ.ಸಂ. 56.

ಅಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಕಣಾಜ, ಬೆಸಗರಹಳ್ಳಿ ರಾಮಣ್ಣ (2009), ಲೋಹಿಯಾ, ಬಳ್ಳಾರಿ.
2. ಜಲದ ಕಣ್ಣ (2012), ಸುಧಾಕರ, ತನುಶ್ರೀ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು.
3. ಹುಲಿ ಸವಾರಿ, ವಿವೇಕ ಶಾನಭಾಗ (2012), ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹೆಗ್ಲೋಡು.